

регулюванням державно-службових відносин, з питань кадрової роботи; з визначенням функціональних повноважень авіаційного персоналу, а також правового статусу інших фізичних і юридичних осіб – користувачів повітряного простору, з наданням їм різних адміністративних послуг, у т.ч. стосовно сертифікації, реєстрації та ліцензування; з регулюванням використання повітряного простору та обслуговуванням повітряного руху; із забезпеченням безпеки польотів повітряних суден та здійсненням контролю і нагляду за забезпеченням безпеки авіації в цілому; із застосуванням широкого арсеналу різних заходів адміністративного примусу в цій галузі; із організацією захисту авіації від актів незаконного втручання в її діяльність; відносини, що складаються в процесі адміністративно-процесуальної діяльності в ході реалізації матеріальних норм адміністративного та інших галузей права; а також відносини, пов'язані з розглядом і вирішенням скарг та інших звернень громадян та юридичних осіб в процесі захисту їх конституційних прав, свобод та інтересів і т.ін. [3].

Література

1. Коваль Л. В. Адміністративне право / Л. В. Коваль. – К.: Вентурі, 1998. – 208 с.
2. Голосніченко І. П. Значення адміністративного права в умовах демократичних перетворень суспільства / І. П. Голосніченко // Право України. – 1998. – № 11. – С. 21-22.
3. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.

УДК 342. 649 (043.2)

Гусар О. А., к.ю.н.,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Вуйда В. П., студент,
Юридичний факультет,
Чернівецький національний університет
ім. Ю. Федьковича, м. Чернівці

СЕРТИФІКАЦІЙНА ПЕРЕВІРКА З АВІАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ЕКСПЛУАТАНТІВ

Забезпечення авіаційної безпеки, а також захисту цивільної авіації від актів незаконного втручання здійснюється Департаментом авіаційної безпеки Державної авіаційної служби

(Державіаслужби) через упровадження сертифікаційних перевірок авіаційних суб'єктів і видачі сертифікатів експлуатантам у відповідності до вимог Державної програми авіаційної безпеки цивільної авіації, стандартів і рекомендованої практики Міжнародної організації цивільної авіації і Європейської конференції цивільної авіації [1].

Стан якості авіаційної безпеки експлуатантів контролюється державними інспекторами з авіаційного нагляду за безпекою авіації під час проведення сертифікаційних перевірок та подальшого нагляду за ними впродовж між сертифікаційного періоду відповідно до Програми постійного експлуатаційного нагляду (ПЕН). Ця програма розробляється Департаментом авіаційної безпеки окремо для кожного експлуатанта. Відповідальний інспектор з авіаційної безпеки приймає участь у складі інспекторської групи, що направляється для проведення сертифікаційної перевірки (затверджується наказом Державіаслужби) на основі бази експлуатанта та усіх його структурних підрозділах та представництвах.

Сертифікаційна перевірка – це процедура, за допомогою якої визнаний у встановленому порядку орган документально засвідчується відповідність системи якості із забезпечення авіаційної безпеки встановленим законодавством вимогам [1].

Сертифікаційна перевірка проводиться з метою детального вивчення стану забезпечення авіаційної безпеки замовника (експлуатанта) та визначення відповідності: 1) нормативно-правового забезпечення з питань авіаційної безпеки установленим вимогам; 2) рівня підготовки персоналу встановленим кваліфікаційним вимогам з авіаційної безпеки; 3) рівня забезпечення авіаційної безпеки установленим правилами, стандартам та процедурам захисту цивільної авіації від актів незаконного втручання та інших протиправних посягань на його безпеку та діяльність.

Етапи сертифікаційної перевірки інспектора з авіаційної безпеки:

1. Розгляд протягом одного місяця з дня отримання від відповідального інспектора управління виконання польотів первинний пакет документів з авіаційної безпеки, що додається до заяви про сертифікацію [2]. Після розгляду документів складається висновок, у якому зазначаються результати експертизи. У листі узгодження первинного пакету документів зазначаються найбільш суттєві недоліки або робиться запис «без зауважень», що завіряється підписом. Один примірник висновку разом з первинним пакетом документів повертається відповідальному інспектору

управління виконання польотами, другий примірник включається до наглядової справи експлуатанта, що зберігається в Департаменті авіаційної безпеки.

2. Інспектор проводить інспекційну перевірку експлуатанта та оцінку стану авіаційної безпеки, виконання норм і правил з питань авіаційної безпеки. На цьому етапі розглядаються вторинний пакет організаційно-розпорядчих документів з авіаційної безпеки.

3. Під час проведення перевірки заповнюється чек-лист CAT-S.

4. За результатами сертифікаційної перевірки також складається Акт перевірки.

Копія інспекторського розпорядження та копія затвердженого в Державіаслужбі акта надсилається заявнику (експлуатанту). У разі виникнення недоліків експлуатант протягом не більше ніж одного місяця з дня отримання копій повинен усунути критичні та суттєві недоліки і надати до Державіаслужби звіт про їх усунення; протягом трьох робочих днів після отримання копії загального акта надає до Державіаслужби на погодження план-графік усунення незначних недоліків, та після погодження його в Державіаслужбі організовує усунення незначних недоліків в погоджені з Державіаслужбою строки.

5. Після надання експлуатантом звіту про усунення недоліків проводить аналіз доказової документації та перевірку вжитих експлуатантом заходів, про що складає Акт перевірки усунення недоліків, який надається відповідальному інспектору УВП польотів.

У разі наявності недоліків, що перешкоджають або суперечать видачі сертифіката експлуатанту, в акті робиться висновок щодо необхідності усунення недоліків в зазначені терміни та надання Звіту про усунення з доказовою документацією та/або Плану заходів з усунення недоліків, що не перешкоджають видачі сертифікатів експлуатанту, в узгоджені з Державіаслужбою терміни.

Після затвердження Державіаслужбою цього плану відповідальний інспектор з авіаційної безпеки здійснює контроль за його виконанням. Оцінка відповідності експлуатанта проводиться відповідальним інспектором з авіаційної безпеки та відображається в чек-листі.

Отже, проведення процесу сертифікації буде в значній мірі залежати від того, яким є характер та обсяг заявлених перевезень, географічна сфера діяльності, типів повітряних суден, визначення експлуатантом рівня захисту від актів незаконного втручання та потреб у сфері авіаційної безпеки, адекватності вжитих заходів авіаційної безпеки можливим загрозам.

Література

1. Про затвердження Програми контролю якості безпеки авіаційних суб'єктів: наказ Міністерства транспорту та зв'язку України від 20 квітня 2007 р. № 329 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show>

2. Про затвердження Положення про державного інспектора з авіаційного нагляду у Державній авіаційній службі України: наказ Міністерства транспорту та зв'язку України від 9 лютого 2010 р. № 68 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0307-10>

УДК 368.032.2(477)

Заєць О. М., к.ю.н., доцент,
Люксембурзький Центр дослідження
європейських реформ, координатор проектів в Україні,
Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ІНСТИТУТ ОБОВ'ЯЗКОВОГО АВІАЦІЙНОГО СТРАХУВАННЯ РИЗИКІВ В УКРАЇНІ

Зростаюче визнання великого потенціалу повітряних ліній обумовлює широкомасштабне застосування авіаційного транспорту в рамках транспортної системи світу, як у внутрішньому сполученні, так і в якості елемента транспортного забезпечення зовнішньоторговельних зв'язків. Сучасний етап розвитку авіаційних перевезень характеризується постійним і досить стабільним збільшенням їх обсягу, зростанням їх ролі в розвитку економічних, культурних і політичних зв'язків між державами.

За останні 25 років світовий авіаційний флот виріс більш ніж на 55 %. Збільшення авіапарку, це зростання кількості машино-одиниць в аеропортах і підвищена щільність повітряних коридорів, це посилена інтенсивність злетів і посадок, це неминуче збільшення кількості катастроф. Тому необхідність зниження авіаційних ризиків та управління ними становиться особливо актуальною. Таким ризикам протидіяти можна різними способами, одним з яких є страхування – механізм, за допомогою якого ризик перекладається на страховика.

У сучасній економіці страхування є фінансовим стабілізатором, що дозволяє економічним суб'єктам компенсувати збитки, що виникають внаслідок настання негативної події або сукупності подій. Страхування авіаційних ризиків – безперервно динамічно